

Boom, blad en tak

Voor de tentoonstelling *100% Plantaardig* nodigde LaKaserna in Bad Nieuweschans tien kunstenaars uit die zich laten inspireren door de natuur.

Illand Pietersma

100 procent plantaardig zijn inderdaad de 'tekeningen' van Marian Bijlenga. Zij maakt vaak dunne weefsels met abstracte elementen aan de wand. Met de serie *Written weed* maakte ze collages van blaadjes en stengeltjes op papier. Die legde ze in zulke patronen dat de blaadjes lettertekens of regels van een onbekende taal lijken. Enerzijds gaat het om het ritme van al die gelijke blaadjes, die toch weer allemaal nét van elkaar verschillen; anderzijds om het raadsel wat al die tekenjes zouden kunnen betekenen.

100 procent niet-plantaardig zijn de bloemsculpturen van het duo Wandschappen. Nicole Driessens en Ivo van den Baar maken die beelden van vilt, schapenwol dus. De vormen van bijvoorbeeld sanseveria's en Chinese lantaarns zijn duidelijk herkenbaar. Maar omdat de planten plus potten in één felle kleur gemaakt zijn, in dat zachte, aaibare materiaal, zijn ze vrolijk vervreemdend.

Design of kunst, realistisch of abstract – het hangt en staat allemaal gelijkwaardig door elkaar in LaKaserna. Eigenaren Kobus Koopmans en María José Ramírez Ramírez willen vooral niet in 'hokjes'

Marian Bijlenga, *Written weed*.

denken. De nadruk ligt wel op hedendaagse kunst.

Van Jacobien de Rooij is er een monumentaal schilderij van een klein poeltje aan de zee kust. Wieren, slakken, plantjes en eitjes zijn bedekt met een dun laagje water tijdens het droogvallen. Het kleurrijke werk vol glimmertjes lijkt wel een weelderig stilleven; een aantrekkelijk zeebanket. Een ander

uiterste op de tentoonstelling is de veldanalyse van het duo Arja Hop/Peter Svenson. Zij onderzoeken omgevingen door uit plantenextracten natuurlijke pigmenten te halen.

In LaKaserna hangt een foto van de Liesberg op de Veluwe. Ernaast hangen veertien panelen met de kleuren die ze uit heide, grassen, mos en boombladeren haalden.

Jacobien de Rooij, *Tidal Pool* (detail).

Het patroon van kleurvlakken in rode en gele aardtinten is een fraai abstract werk. Tegelijk is het een samenvatting en informatiebron van een specifieke plek.

Zo maken de exposanten een vertaalslag van natuur naar kunst en van werkelijkheid naar concept. Er zijn schilderijen van Christiaan Kuitwaard uit de serie *White box painting*. Van bladeren, takken en stammetjes schildert hij vooral de schaduwen, zodat van de natuurlijke elementen abstracte silhouetten overblijven.

Ook voor Arno Kramer zijn boom, blad en tak vaak het uitgangspunt. Kramer abstraheert in zijn tekeningen verder door, met stippatronen en golfstructuren. Het werk van Alida Everts uit Groningen is hieraan weer verwant. Zij schildert in zwart-witvormen, die verwijzen naar planten, bloemen en vruchten.

Haar verf is zó dik dat het soms meer op boetseren lijkt. Niet zo vreemd dus, dat ze een poosje geleden ook objecten van klei is gaan maken. Deze keramische objecten zijn eveneens in wit en donkerbruin/zwart, zodat ze bij elkaar aan de muur een wandvullende tekening vormen.

“Omdat de planten plus potten in één felle kleur gemaakt zijn, zijn ze vrolijk vervreemdend